

[Bernhard Baunsgaard]

og så må man være indstillet på at hjælpe de mennesker, der er kommet i ulykke ved at bruge narkotika. Man skal ikke starte med at kræve, at de skal straffes, tværtimod må man undersøge, hvorfor de er endt som narkotikamisbrugere, og derefter træde til og hjælpe dem. Det er den ene side af de synspunkter, der har været gjort rede for her i dag; den anden side står vel disse medlemmer af fremskridtspartiet for.

Hvad er så den anden side? Det er for mig – jeg kan ikke fortolke det på anden måde – troen på, at magtanvendelse kan klare samfundets problemer. Ligeegyldigt hvad der sker i samfundet af uønskede ting, kan man klare det ved at sætte politiet ind og kræve straffe. Jeg tror ikke på det. Denne rå magtanvendelse tror jeg gør ondt værre, og jeg lægger også mærke til, at der tilsyneladende i et vist omfang er andre mennesker bag dette forslag end bag visse udtalelser i dag fra fremskridtspartiet. Det er beklageligt, at man er så langt tilbage i et parti, der dog har så stor tilslutning, som tilfældet er for fremskridtspartiets vedkommende. Det hjælper ikke og har aldrig hjulpet med rå magtanvendelse, når man vil bekæmpe uheldige tendenser i et samfund. At undersøge grunden og hjælpe dem, der er kommet galt af sted, er den rigtige vej.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti har to gange i 1974 fremsat forslag om, at rigsadvokatens cirkulære skulle bringes i overensstemmelse med loven om euforiserende stoffer. Dengang cirkulæret blev skrevet, var hashforbruget nok noget anderledes, end det er nu. Dengang var det vel nok almindeligt, at det fandtes på skoler; det var, som om skoleelever skulle prøve det. Man ved for lidt om, hvordan hashforbruget er nu; man har ikke forsket i det. Man læser af og til i aviserne, at der konfiskeres meget store mængder af hash, men hvordan er forbruget? Det er sandsynligvis fordelt på langt færre mennesker, end dengang cirkulæret blev skrevet.

Der står bl. a. i cirkulæret, at selv om der bliver fundet nogen på en skole, der har hash på sig, bør man ikke instituere en større undersøgelse. Jeg tror ikke, at dette gælder i øjeblikket. Hvis man finder mennesker med hash på sig, vil der være betydelig chance

for, at man netop kan finde baghandlerne til de store narkotikahandeler.

Jeg tror, folketinget har taget meget let på narkotikaproblemet gennem de senere år. Vi ved alle efter statistikkerne, at antallet af narkodødsfald er stadig stigende. Der henvises så til, at det er dem, der er blevet narkomaner for så og så mange år siden, og at der ikke er kommet nye til, men sidste gang socialudvalget havde møde med kontaktudvalget, kom det frem, at der er nye misbrugere. Hvordan begynder misbrugerne? De begynder i langt de fleste tilfælde med hashen, og det er et særdeles farligt stof.

Jeg mener, at vi sandsynligvis vil kunne klare os helt uden dette cirkulære – jeg er tidligere gået ind for, at det skulle forandres – men jeg tror nu, at man vil kunne klare sig med loven om de euforiserende stoffer, så det virkelig sættes på plads, at hash er at regne for et euforiserende stof, hvad det også rent lægeligt set er.

Jeg er enig i, at det er meget vigtigt, at der forebygges, og at der behandles på en langt mere grundig og effektiv måde, end der gøres nu, men loven må også være i orden, sådan at man kan finde bagmændene, og det tror jeg vi nemmere gør, hvis vi ikke har cirkulæret.

Alice Hedegaard (DR):

Uden at være uenig med fremskridtspartiet i deres kritik af de mennesker, der i sin tid, om man så må sige, reklamerede for hash og måske dermed var med til at gøre det vel nok lidt smart at ryge hash, kan retsforbundet alligevel ikke støtte beslutningsforslaget. Ligesom forslagsstillerne mener vi også, at samfundet har pligt til at afvænne og hjælpe alle dem, der er blevet afhængige af narkotika, men vi mener så sandelig også, at det er samfundets pligt at sætte flere kræfter ind i arbejdet på at afsløre de menneskefjendske og pengegriske storforhandlere af narkotika. De er, i betragtning af alle de dødsfald der er blandt narkomanerne, nærmest at betegne som mordere. Det er forbudt at sælge og købe hash, men det har trods alt været et udbredt nydelsesmiddel i så mange år, at det nok ikke mere har den helt store dragende virkning på de helt unge. Og hvad er egentlig værst, at de ryger hash, der jo ikke helt kan sammenlignes med de hårde stoffer, eller at